

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie **A. K. i M. A. (poprzednio K.)**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
w dniu 20 września 2024 r.,
na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego A. K. o wstrzymanie wykonania orzeczenia
Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 6 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ka 1001/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi
z dnia 29 marca 2021 r., sygn. akt III K 78/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego A. K. pismem z dnia 31 lipca 2024 r. wniósł o ponowne rozpoznanie wniosku o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu tego wniosku obrońca wskazał, że wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku w odniesieniu do skazanego A. K. pociągnie za sobą nieodwracalne niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia A. K. oraz jego mamy, która wymaga jego

opieki. Argumentację przedmiotowego wniosku obrońca skazanego oparł przede wszystkim na twierdzeniu o braku adekwatności orzeczonej względem skazanego kary pozbawienia wolności oraz dotychczasowej, pozytywnej postawy skazanego. Ponadto wskazał, że wykonywanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, a te – zdaniem obrońcy skazanego – mają charakter oczywisty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Treść tego przepisu wprowadzić nie określa przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, jednakże możliwość jego wstrzymania, jak wynika z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Zatem wstrzymanie wykonania orzeczenia, jako instytucja o charakterze wyjątkowym, może nastąpić przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II KO 111/21, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KK 415/21).

Mając powyższe na uwadze, nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, wskazać należy, że żadna z powyższych przesłanek nie zachodzi. W ocenie Sądu Najwyższego analiza zarzutów zawartych we wniesionych w imieniu skazanego kasacjach i przedstawionej na ich poparcie argumentacji, wyklucza możliwość uznania ich za oczywiście zasadne, a zatem za takie, które bez pogłębionej oceny zaskarżonego nimi wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, przekonują o ich niewątpliwej skuteczności. W tym kontekście nie ma znaczenia subiektywne zapatrywanie obrońcy skazanego, pozostającego w przekonaniu o ich zasadności. Nie ulega również wątpliwości, że ewentualne

przystąpienie do odbycia kary pozbawienia wolności przez skazanego samo w sobie nie stanowi o wyjątkowo dolegliwych i nieodwracalnych wobec niego skutkach.

Z kolei podnoszone w uzasadnieniu wniosku okoliczności dotyczące stanu zdrowia członków rodziny skazanego czy też samego skazanego, mogą ewentualnie stanowić podstawę wniosku o odroczenie wykonania kary lub udzielenie przerwy, nie mogą jednak być wystarczającą przesłanką do zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia stosownie do dyspozycji art. 532 § 1 k.p.k. Podobnie ocenić należy okoliczności odnoszące się do wymiaru orzeczonej kary, czasu trwania postępowania, uprzedniej niekaralności czy pozytywnej postawy skazanego, które w kontekście omawianej instytucji pozostają bez znaczenia.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanego A.K. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ka 1001/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 29 marca 2021 r., sygn. akt III K 78/20.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PGW]

[ał]